

borgerlige ankesager, der indbringes for højesteret, ikke er afhængige af værdigrænsen i retsplejelovens § 225.

Højesterets præsident har på baggrund af de nævnte vanskeligheder givet udtryk for, at højesteret ikke anser det for forsvarligt at lade en løsning på de problemer, som sagspakken medfører, afvente virkningen af den forhøjede byretsgrænse og af de forskellige yderligere ændringer af retsplejelovens kompetenceregler, som justitsministeriet har anmodet retsplejerådet om at tage op til nærmere overvejelse. Præsidenten har derfor henstillet til justitsministeriet, at man søger nogle retsplejeændringer af mere begrænset rækkevidde gennemført med det formål at aflaste højesteret ved at mindske tilgangen af nogle mindre betydningsfulde sager.

Justitsministeriet har på denne baggrund anmodet retsplejerådet om en udtalelse. Rådets udtalelse af 10. december 1984 er som tidligere nævnt optrykt som *bilag 1* til lovforslaget.

4.3. Efter retsplejelovens § 9, stk. 3, afhænger sø- og handelsrettens kompetence inden for området med *funktionærsager* af, om sagen kan anses for en sø- eller handelssag, og det er i denne henseende i princippet afgørende, om fagkundskab til sø- eller handelsforhold skønnes at være af betydning for sagens afgørelse. Imidlertid har der udviklet sig den praksis på grundlag af de gældende regler i retsplejelovent, at stort set alle funktionærsager i det storkøbenhavnske område i dag behandles ved sø- og handelsretten i København og under medvirken af fagkyndige meddommere, jfr. herved retsplejelovens § 9 a, stk. 2. Og dette gælder i praksis, uanset at sagen må betragtes som en almindelig bevissag, og uanset at den ikke rummer spørgsmål, der særligt taler for behandling under deltagelse af fagkyndige meddommere ved sø- og handelsretten.

Uden for det storkøbenhavnske område behandles funktionærsagerne derimod ved de almindelige domstole. Sagerne anlægges ved byret eller landsret afhængigt af, om sagsgenstandens værdi overstiger 200.000 kr., jfr. retsplejelovens § 225, nr. 1 (den såkaldte byretsgrænse). Retsplejelovens § 6, stk. 4, og §§ 18 a og b indeholder regler om, at de almindelige domstole uden for Storkøbenhavn i søsager skal tiltrædes af søkyndige fagdommere og i handelssager kan tiltrædes af handelskyndige fagdommere.

Det fremgår af retsplejerådets udtalelse, at der i årene 1981-1983 blev anlagt henholdsvis 204, 218 og 245 funktionærsager ved sø- og handelsretten i

København. I de samme år blev henholdsvis 11, 23 og 15 domme anket til højesteret.

Med henblik på at opnå en lettelse af højesteret har retsplejerådet bl.a. på den baggrund overvejet spørgsmålet om, hvorvidt funktionærsagerne også i Storkøbenhavn bør henlægges til behandling ved byretterne. Retsplejerådet finder det (udtalelsens afsnit 2) både rimeligt og forsvarligt at gennemføre en flytning af de almindelige funktionærsager i det storkøbenhavnske område fra sø- og handelsretten til de almindelige domstole. Rådet henviser i den forbindelse bl.a. til, at disse sager oftest udspringer af en tvist af ordinær bevismæssig betydning, samt til, at disse sager uden for Storkøbenhavn i næsten alle tilfælde behandles af byretterne uden deltagelse af sagkyndige.

Retsplejerådet finder endvidere, at alle sager mellem arbejdsgivere og deres ansatte bør behandles ved byretten i 1. instans uden hensyn til sagens økonomiske værdi. Retsplejerådets forslag omfatter i øvrigt også sager mellem offentlige arbejdsgivere og deres ansatte og adskiller sig herved fra et i 1975 fremsat lovforslag vedrørende det samme spørgsmål, som dengang stødte på modstand, bl.a. fordi byretsgrænsen dengang lå på 30.000 kr.

Retsplejerådet finder dog, at der samtidig bør gives mulighed for at få de funktionærsager, som rejser mere principielle spørgsmål m.v., behandlet ved sø- og handelsretten under medvirken af fagkyndige dommere. Henvisningsreglen i retsplejelovens § 227 foreslås derfor suppleret, således at byretterne kan henvise sager mellem arbejdsgivere og ansatte om ansættelsesforholdet til behandling ved sø- og handelsretten, såfremt fagkundskab til sø- eller handelsforhold skønnes at være af betydning for sagens afgørelse, og såfremt der foreligger en af de almindelige henvisningsgrunde, som er opregnet i retsplejelovens § 227, stk. 1, nr. 1-5. Den af retsplejerådet foreslåede nye henvisningsregel gælder i øvrigt ikke kun for sager i det storkøbenhavnske område, men for byretterne i hele landet. Henvisningsadgangen omfatter i øvrigt ikke blot funktionærsager, men også andre sager mellem arbejdsgivere og deres ansatte, der opstår af ansættelsesforhold.

Justitsministeriet kan tiltræde retsplejerådets synspunkter og forslag om at aflaste højesteret ved at overføre funktionærsagerne til behandling ved byretterne, således at der gennem en samtidig ændring af henvisningsreglerne gives mulighed for at få principielle sager m.v. behandlet ved sø- og handelsretten. Herved opnås der også en højere grad af ligestilling mellem Storkøbenhavn og det